

ARTA PLASTICĂ

LUKI GALACTION PASSARELLI

Sala Ateneului a găzduit, în luna decembrie a anului trecut, expoziția plasticienei și scriitoarei italiene de origine română — Luki Galaction Passarelli. După o absență de peste 35 de ani, fiica cunoscutului scriitor român Gala Galaction, se află la cea de-a doua expoziție personală de pictură din țara noastră. Prima expoziție — după propriile-i mănturisirii din *Presenta la mia pittura* — a avut-o tot în București, pe vremea cînd studia Literele și Filozofia.

Am cunoscut-o în sălile expoziției, înconjurată de public, reporteri și fotografi. Figura de-o frumusețe calmă, iluminată interior, grația și amabilitatea cu care răspundea interlocutorilor săi m-au îndemnat să-i solicit un scurt interviu:

— Sinteți fiica unui scriitor, ați urmat Literele și Filozofia, iar expoziția vă recomandă ca pictoriță. Ce v-a hotărât să înclinați spre pictură?

— Încă din copilărie îmi plăcea acest fel de-a mă exprima și, Tonitza — prieten bun al familiei noastre — intuind că pictura nu este pentru mine o simplă diversivune, m-a

*Luki Galaction Passarelli de vorbă cu
reportera noastră*

*„Înțelepciunea morții” (Portretul lui
Gala Galaction)*

îndemnat să continui a picta. Am rămas însă credincioasă și scrisului. Numeroasele lucrări literare, a căror semnatară sint, o dovedesc.

— Citeva titluri?

— „Sevastia Dumbravă” (nuvele), „Sultana” (roman), „A fi sau a nu fi pictor”, „Raționalismul lui Bertrand Russel”, „Oedip rege” ș.a.

— Ultimul titlu îmi cere o altă întrebare: iubiți teatrul?

— Da! Sigur că da. Și... vă fac o confidență: am scris și două piese de teatru: „Sora vitregă” și „Insula șerpilor”.

— Ați expus la Roma, Pasadena (S.U.A.), Zürich. Dorul pentru pămîntul natal v-a îndemnat să expuneți și în România; ce impresie v-a făcut publicul nostru?

— Da! Dorul de sufletul românesc pe care aproape-l uitasem și l-am regăsit. Publicul românesc? Admirabil! M-a impresionat în special tineretul care e avid de cultură și foarte receptiv la frumos.

— Ați expus „compoziții”, „portrete” și „peisaje”. Care din acestea vă reprezintă mai mult?

— Aș spune „compozițiile”. Părerea mea este că peisajul e o odihnă a paletelor, e comuniunea cu natura pe care o iubesc.

Cuvintele dedicate pictoriței de către André Maurois (aflat în trecere prin țară cînd pictorița a deschis prima expoziție) pe un exemplar din „Climats”, întregesc portretul acesteia: „A M-elle L. G. qui a autant de talent que de grâce”.

Irina Toma